

2.

V Ení-te, exsultémus Dómino, ju-bi-lémus De-o, sa-
lu-tá-ri nostro. Præ-occupémus fá-ci-em e-jus in confessi-
ó-ne, et in psalmis ju-bi-lémus e- i.

Quóni- am De- us magnus Dóminus, et rex magnus super
omnes de- os. Quóni- am non repéllit Dóminus plebem
su-am, qui- a in manu e-jus sunt omnes fi-nes ter-ræ,
et alti-tú-di-nes mónti-um ipse cónspi- cit.

Quóni- am ipsí- us est ma-re, et ipse fe-cit illud, et á-ri-dam
fundavé-runt manus e- jus. Ve-ní-te, ado-rémus, et pro-ci-
dámus ante De-um, plo-rémus co-ram Dómino, qui fe-cit
nos, qui- a ipse est Dóminus, De- us no-ster, nos autem
pópu-lus e-jus, et oves páscu-æ e- jus.

Hó-di- e, si vo-cem e-jus audi- é-ri-tis: «No-lí-te obdu-rá-re
corda vestra, si-cut in exa-cerba-ti-óne se-cúndum di-em
tenta-ti-ónis in de-sérto: u-bi tentavé-runt me patres ve-
stri: pro-ba-vé-runt et vi-dé-runt ó-pe-ra me- a.

Quadra-gínta annis pró-ximus fu- i gene-ra-ti-óni hu- ic,
et di-xi: Semper hi errant cor-de. Ipsi ve-ro non cogno-
vé-runt vi- as me- as: qui-bus ju-rá-vi in i-ra me- a:
Si intro- í-bunt in réqui- em me- am.»

Gló-ri- a Patri, et Fí-li- o, et Spi-rí-tu- i Sancto. Si-cut e-rat
in princí-pi- o, et nunc, et semper, et in sæcu- la sæcu-
ló-rum. A- men.